

Sutxeta (casa de ~), te. Moixent (XXXII, 89.9), de TSUCCEŦA, col·le. de TSUCCA (> cat. *soca*). Potser d'un altre deriv. *sussed*, del mateix, amb -ETU arabitzat (cf. *raual* < àr. *rabađ*): «Povet de *Sussèl*», te. Serratella (XXXVIII, 139.4), car l'aparença de cat. *so 'l Cel* 'des-tapat', pot ser més aviat deguda a alteració per etimologia popular.

SA-

Miscel·lània de NLL formats amb aglutinació de l'article *sa* del català arcaic (sovint grafiat *ça*) (provinent del ll. IPSA); o bé amb el seu plural *SES*.

Sabena, i *Sabenes*, pda. d'Agullana; i el compost ¹⁵ *Coll-sa-bena* a les Guilleries, veg. *Bena*, NL cèltic, art. del v. II.

Sacarrera, Sant Pere *Sacarrera*, veïnat del te. de Mediona en el Penedès. Format amb *carrera* en el sentit antic de 'carrer de cases'; tinc nota també d'un ²⁰ *Vidal Sacarrera* en el Rosselló, en doc. de 1305.

Sacauba, amb la variant de *cova*, estudiada en el *DECat* II, 1022b42, 48.57.

Sacorba, cf. *La Corba*, en els Banys de Ribes de Freser.

Sacosta. 1) *Santa Eulàlia Sacosta*, a. 1148, era un raval de la ciutat de Girona, situat al N. del r. Galligans, pujant a la muntanya de Montjuïc (escrit *S. E. Ça Costa*, en *BABL* IV, 184). 2) PALAU-SACOSTA, ³⁰ poble i mun., al S. de la ciutat, 1 k. esq. de l'Onyar: Alsius, tot remetent a *Montjuïc*, en dóna 3 cites junt amb *Campdorà*, a. 1182, i 2 més de 1362; té esgl. agre. a St. Miquel de Girona, i és ben possible que sigui prolongació geogràfica de (1), car tot això és ³⁵ de la banda O. de la ciutat. 3) Sant Genís *Sacosta*, a la Vall d'Amer, del qual Alsius dóna cites de 1262 i 1379. 4) *Areny de Sacosta*, en els afores de la ciutat de Lleida (Lladonosa, *Ci. Lda.*, pp. 110, 122). 5) *Cap-sacosta*, la collada per on la crtra., i antic camí ral, passa des dels vessants d'Olot i Garrotxa als del Ter (per St. Pau de Seguríes).

Ça Cuya, a. 1418, o *Cuya* (bisbat de Girona?), a. 1418 (*BABL* V, 220), veg. l'art. *Culla* del vol II.

Sacuita, V. *La Secuita*.

SAFAJA, Sant Quirze ~, poble de l'Alt Vallès, pron. *səfáza* (oït allí, 1924, exc. 18). Format amb *faja*, pl. col·le. del nom del *faig* (*DECat* III, 850a5 ss.), nom de l'antiga fageda que donà el nom del poble. *MENC.* ⁵⁰ *ANT*. Els límits de la vegueria de Bna. baixaven, a. 1169: «per declivum montis de *Tagamanent* --- per medium *Congustum*, ad *fagam*, ultra montana de *Galifa* ---» (Mas, *NHBna.* XIII, 217). I del poble: *S. XII*: «parr. de *Faya (Faia)*» en les llistes de les parr. de ⁵⁵ Vic p. p. Pladevall (p. 72); 1331, 1333 i 1339: «*S. Quirici de Safagia*» o «de *fagia*» en les de Junyent (*Mi. Griera* I, 380, 385, 387).

Portell-sa-Finestra, te. Rupit.

Safortesa, -eza, seria ant. NL, d'on vindrà el cognom mall. *Çafortesa*, junt amb l'altre nom mall. *Fortesa* (-eza).

Forat-sa-fuella, collet entre la vall de St. Aniol de Finestres i la de Santa Pau: n'hem parlat ja supra (vol. IV, 271a39): sembla deriv. de *fulla* o de *fus* (*DECat* IV, 239a29 ss., 240) o més aviat de *fou* (FÖCEM).

Sa-Fulla, prop de Castellfollit de Riubragós, en la forma «ad *Fullia* --- ipsa *Folia* subtus Castrum *Fulien-sis*», en doc. de 1078 (Arx. Sols.): format com derivat del mateix pl. *FOLIA* 'fulls' que ha donat el nom de *Castell-follit*.

Sagarriga i *Sesgarrigues*, Penedès, V. infra (entre els plurals de *Sar*).

Sagatoses, St. Andreu de ~, nom antic de St. Andreu de la Barca (B. Llobregat), V. l'art. *Aiguatoses*. *Çagruya*, a. 1167, var. de *Sa Grua* (nom d'ocell), en doc. de 1167 (MiretS., *Templ.*, 170).

Saguda, castell damunt Vilanova de l'Aguda, vora el Riu Bragós, que Miret (*Templ.*) documenta en les formes *Sa-aguda* a. 1176 (p. 161) i *Çaguda* a. 1179 (ib., p. 25).

Saladrell, te. Castellciutat, a. 1518, de *Aladrell*, estudiat vol. I, amb l'art. *S'* (masc.) aglutinat.

²⁵ *Saladrigues*, cogn., o *Saladriga*, aquest com antic NL dels afores de Tortosa, en doc. de 1341 en la variant originària *Saradriga* (*BABL* XI, 487) resultant d'aglutinació de *Sa*- amb *aradriga*, després dissimilat en *aladriga* (*DECat*, s. v. *arada*).

Salana, Tuc de ~, 2300 alt., te. Arties, afr. amb Tredòs, damunt el Coll de *Pruedo* (exc. 197, 1932), compost amb l'aran. *lana* LANDA (*PVArGc* i *DECat*, s. v. *landa*).

Salerm. 1) *St. Joan (de) ~*, ermita en el te. de Juià (Gironès) (GGC, 320), avui arruïnada, però amb velles habitacions, que denoten un antic priorat religiós (Monsalv. II, 139). (Sembla ser err. la var. *Salern*, del N.C.E.C.a).

2) *Salerm, Sant Jaume ~*, Pladevall, en les llistes de parr. vigatanes del S. XII (n.º 234), diu que és en te. de St. Mateu de Bages, prop del d'Aguilar, però seria el que en el doc. III de les seves llistes porta el nom «Parr. de *Sdarnads*», en el II *Esdarnars*, i I, ⁴⁵ *Esdarriads*.

Variació ben estranya que invita a desconfiar; majorment si recordem el nom de *Coll d'Arnau*, llogaret de la Vall de Lavansa (Urgellet), que en arts. anteriors (IV, 11b9 ss.) he suposat alteració de *Esdernat* i l'he identificat amb el nom *Ezerred*, que en una de les vars. de l'*Acta SdUrg.* de 839, apareix en aquesta forma i en les altres va com *Esderrred* o *Eterrito*. Car és ben difícil que hi hagi lligam lingüístic entre el nom documentat en les llistes i el que Pladevall hi creu identificar.

Atinguem-nos almenys a la qüestió clara de *Salerm*. Aquesta forma em sembla resultant d'un encreuament de dues formes rivals i sinònimes: St. Joan *S'erm* i St. Joan de l'*Erm*, formades amb *erm* desert (recordem ⁶⁰ *St. Joan de l'Erm*, l'antic santuari, entre el Pallars So-